ार्या पुत्रकाभवता ॥३॥ 🕌 अस्माकंशमकामावैत्वंचपुत्रोममेत्यथ॥ पृथायानकृतःकामस्तेनचापिमहात्मना॥ २७॥ अपिपश्चादिदंमातर्यवोचदितिनःश्रुतं ॥ नहिशक्ष्याम्यहंत्यकुंनृ पंदुर्योधनंरणे॥२८॥अनार्यत्वंन्रशंसत्वंकृतप्रत्वंचमेभवेत्॥युधिष्ठिरेणसंधिहियदिकुर्यामतेतव॥२९॥भीतोरणेश्वेतवाहादितिमांमंस्यतेजनः॥सोऽहंनि जित्यसमरेविजयंसहकेशवं॥ ३०॥ संधास्येधर्मपुत्रेणपश्चादितिचसोबवीत्॥ तमुवाचिकलप्थापुनःपृथुलवक्षसं ॥ ३१॥ चतुर्णामभयंदेहिकामंयुध्यस्व फाल्गुनं॥ सोऽब्रवीन्मातरंधीमान्वेपमानांकतांजलिः॥ ३२॥ प्राप्तान्विषत्यांश्रवुरोनहनिष्यामितसुतान्॥ पंचैवहिसुतादेविभविष्यंतितवधुवाः॥ ३३॥ सार्जुनावाहतेकर्णेसकर्णावाहतेऽर्जुने॥तंपुत्रगृहिनीभूयोमातापुत्रमथाबवीत्॥३४॥आतृणांस्वस्तिकुवीथायेषांस्वस्तिचिकीर्षसि॥ एवमुकाकिलप्था विस्रज्योपययोग्रहान्॥ ३५॥ सोर्जुनेनहतोवीरोश्रात्रात्रात्रात्रासहोद्रः॥ नचैवविवतोमंत्रःपृथायास्तस्यवाविभो ॥ ३६॥ अथशूरोमहेष्वासःपार्थेनाजीनि पातितः॥ अहंत्वज्ञासिषंपश्चात्त्वसोदर्यदिजोत्तम ॥ ३०॥ पूर्वजंभ्ञातरंकर्णपृथायावचनात्मभो॥ तेनमेद्रयतेतीबंहद्यंश्चातृघातिनः॥ ३८॥ कर्णार्जुनस हायोहंजयेयमपिवासवं॥ सभायांक्विश्वमानस्यधार्तराष्ट्रैर्दुरात्मभिः॥३९॥ सहसोत्पतितःकोधःकर्णदृष्ट्वाप्रशाम्यति॥ यदात्यस्यगिरोह्न्साःश्वणोमिक्टु कोद्याः॥ ४० ॥ सभायांगद्तोचूतेदुर्योधनहितैषिणः॥ तदानश्यतिमेरोषःपादौतस्यिनिश्यह ॥ ४१ ॥ कुंत्याहिसहशौपादौकर्णस्येतिमतिर्मम ॥ साहश्यहे तुमन्विच्छन्एथायास्तस्यचैवह॥ ४२॥ कारणंनाधिगच्छामिकथंचिदपिचितयन्॥ कथंनुतस्यसंग्रामेएथिवीचकमग्रसत्॥ ४३॥ कथंनुशप्तोश्रातामेत त्वंवकुमिहाईसि॥श्रोतुमिन्छामिभगवंस्वत्तःसर्वयथातथं॥भवान्हिसर्वविद्विद्वान्लोकेवेद्कताकृतं॥४४॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशा सनपर्वणिकणीभिज्ञानेप्रथमोऽध्यायः॥१॥ ॥७॥ वैश्ंपायनउवाच सएवमुकसुमुनिर्नारदोवदतांवरः॥कथयामासतत्सर्वयथाशाःससूतजः॥१॥

बिस्रज्यकर्णमितिशेषः ॥ ३५ ॥ ३५ ॥ ३७ दूयतेउपतप्यते ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४९ ॥ ४१ ॥ कार्णंसादृश्यहेतोस्तज्जन्यत्वस्यज्ञापकं कथ्यंनुइत्यद्धतप्रश्चे चक्रंरयचकं ॥ ४३॥ सर्वविच्वेहेतुःवि द्वानितिआस्मज्ञइत्यर्थः अतरुक्कतंकार्येअकर्तकारणंचवेदजानाति॥ ४४ ॥ इतिशांतिपर्वणि • रा • नैलकंठीयेभारतभावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सर्विषित उक्तःपृष्टः ॥ १ ॥